

רע"פ 2155/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2155/22

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז לוד ב-עפ"ג 56130-06-21 מיום 13.2.2022 שניתן על ידי השופט מ' ברנט, השופט ש' בורנשטיין והשופט א' פינק

בשם המבקש: עוז רועי לנג

החלטה

1. לפנינו בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז לוד (השופט מ' ברנט, השופט ש' בורנשטיין והשופט א' פינק) ב-עפ"ג 56130-06-21 מיום 13.2.2022, בגין נדחה ערעור המבקש על גזר דין שניית על ידי בית משפט השלום בראשון לציון (השופט ע' מיכלט) ב-ת"פ 24072-04-20 מיום 18.5.2021.

2. כמתואר בכתב האישום המתוקן בשלישית, לבקשת יוחסו ארבעה אישומים שונים, כמפורט להלן:

האישום הראשון - החל מישנת 2013 לעיר, המבקש התגorer עם בת זוגו ושתי בנותיה, ילידות השנים 2002-2005, בדירה אחת. במספר רב של הזדמנויות, משנת 2019 ועל פני תקופה של חמישה חודשים, המבקש צילם

עמוד 1

ушרות תמונות אינטימיות של הבנות בעת שישנו. כך מתואר בין היתר, כי המבוקש נהג להיכנס לחדריהן של הבנות ולצלם את גופן, ובכלל זה את אזורי איבר המין שלהן ואחריהן.

באחד מן המקרים, המבוקש הניח את ידו על החזה של אחת הבנות מעל בגדייה וצילם זאת, ובהמשך חשף את איבר מינו אשר היה בזקפה, קירב אותו אל פניה, וצילם כן. במועדים אחרים ושונים, המבוקש קרב את לשונו לאיבר המין של אחת מהן, וצילם; הסיט בידו את מכנסייה של אותה הבת על מנת לצלם את איבר מינה; וכן צילם את החזה החשוף של הבית האחורה, לאחר שהזיז את חולצתה.

עוד מתואר, כי במספר הזדמנויות המבוקש הניח את מכשיר טלפון הנייד שלו במקלחת הבית, ותייעד בצילום ידאו את הבנות במערומיהן שעה שהתקלתו.

האישום השני - ביום 29.7.2018 או בסמוך לכך, חברתה של אחת מהבנות, ילידת שנת 2005, הגיעה לישון אצלה (להלן: ג.ג.). במהלך שעות הלילה, המבוקש נגע למיטה בה ישנו השתיים, הסיט את מכנסייה של ג.ג. באזרע איבר מינה וצילם אותה. ג.ג. ניסתה לזוז על מנת שהմבוקש יחול, ואולם הוא המשיך במעשהיו.

האישום השלישי - ביום 31.3.2020, המבוקש נהג ברכבו ועצר בסמוך לקטינה אשר צעדה ברחוב, ילידת שנת 2008 (להלן: ד.ד.). המבוקש שאל אותה היין נמצאת כתובות מסוימת, ד.ד. השיבה לו והמשיכה בדרכה. בהמשך, המבוקש עצר בסמוך אליה פעם נוספת, ובקש ממנה לעלות לרכבו ולהכוינו למקום, ואף הציע לה 20 שקלים בתמורה לשינויה. משסירבה, המשיך לעקוב אחריה עד שלבסוף נעתרה לבקשתו.

במהלך הנסיעה, המבוקש הציג בפניה תמונת פורנוגרפיה של אישה, עצר את רכבו בתואננה כי עליו להतפנות, ובקש מד.ד. שתעביר לו בקבוק שהוא על רצפת הרכב על מנת להטיל את מימי. ד.ד. נעתרה לבקשתו, והmbוקש הוריד את מכנסייו עד לברכיו, חשף את איבר מינו ותחב אותו לפתח הבקבוק. בעוד המבוקש עושה כן, הציג לה תמונות פורנוגרפיות, והחל לשפשף את איבר מינו באמצעותה כי "לא יצא" לו. המבוקש ביקש מד.ד. שתיגע באיבר מינו, אך היא סירבה. או אז, ביקש ממנה להראות לו את איבר מינה, ובתגובה היא הנידה ראהה והחלה לבכות. המבוקש לא נענה לבקשתה כי ברצונה לлечת לביתה, והראה לה שוב תמונות פורנוגרפיות עד שלבסוף הטייע אותה לאזרע בית מגורייה.

האישום הרביעי - ביום 3.11.2019, המבוקש נהג ברכבו ועצר בסמוך לקטינה, ילידת שנת 2010, אשר המתינה בתחנת האוטובוס להסעה לבית ספרה (להלן: ה.ה.). המבוקש הציע לה כי יסייע אותה לבית הספר, וזה נעתרה לבקשתו ועתה לרכבו. במהלך הנסיעה, המבוקש ביקש ממנה להוריד את חצאיתה, ומשהיא עשתה כן, צילם את איבר מינה. בהמשך, המבוקש הוריד את ה.ה. בבית ספרה ונסע מהמקום.

בigin כל אלה, ייחסו למבוקש עבירות של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 (שלוש עבירות), לפי סעיף 345(א) בנסיבות(3)(א) (3) לחוק העונשיין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה מגונה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק; פגעה בפרטיות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 2(3) עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות); ופגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1) עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות.

3. המבקש הורשע בעבירות שיווסו לו כמפורט לעיל, על פי הودאותו, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בגזר דין, בית המשפט נתן דעתו לפגעה בזכות נפגעות העבירה לשמיירה על שלמות הגוף והנפש, האוטונומיה, הכבוד והפרטיות. כך בפרט בהיותו ילדות. ביחס לבנותיה של בת זוגו, בית המשפט הדגיש כי המבקש, שהיה אף לדבריו במשך שנים דומות אב עבורי, הפר את האחריות הבסיסית המוטלת על כל הורה להבטיח את שלום ולידיו.

בית המשפט הוסיף ועמד על חומרתן הרבה של עבירות מין כלפי קטיניהם בכלל, ובפרט משהן מבוצעות על ידי הוריהם; על הצלברותם של מעשי המבקש; ועל התכונן המוקדם שקדם להם המתבטא בשעות ביצוע העבירות - בשעות הקטנות של הלילה, ובהצבת מכשיר טלפון במצב צילום וידעו בחדר המקלחת. עוד נשקללה העובדה, כי המבקש לא חדל ממעשו גם כאשר חלק מהקטינות הביעו התנגדות או מצוקה.

בית המשפט קבע כי תחתית מתחם העונש ההולם בגין אישומים 2-4, בגדלים הורשע המבקש בעבירה של מעשה מגונה, צריך לעמוד לכל הפלות, על רביע מהעונש המרבי של 7 שנות מאסר, קרי - על 21 חודשים מאסר, וזאת נוכח הוראת סעיף 355 לחוק.

אשר על כן, ולאחר שנסקירה מדיניות הענישה הנוגנת, נקבעו מתחמי הענישה הבאים: אישום ראשון - מתחם ענישה הנע בין 24 ל-36 חודשים מאסר; אישום שני - מתחם ענישה הנע בין 21 ל-24 חודשים מאסר; אישום שלישי - מתחם ענישה הנע בין 24 ל-36 חודשים מאסר; ואישום רביעי - מתחם ענישה הנע בין 21 ל-24 חודשים מאסר.

5. בגזרת עונשו בגדרי המתחם, בית המשפט שקל את עברו הפלילי ה"משמעותי" של המבקש, הכולל 4 הרשותות קודמות אשר בגין חלק מהן ריצה עונשי מאסר בפועל. זאת בשל ביצוע עבירות רבות ומגוונות של קבלת דבר במרמה, גניבה, התחזות כעובד ציבור, רכישה או החזקת נשק, סחיטה באוימים, תקיפת קטין ועוד. צוין כי הגם שהמבקש נעדר הרשותות קודמות ביצוע עבירות מין, ניתן למצוא קשר בין חלק מהעבירות בגין הורשע בעבר, כמו עבירות מרמה, לבין המעשים בהם הורשע בכתב האישום.

כמו כן, בית המשפט התחשב בתסaurus שירות המבחן, ממנו עלה כי המבקש ממוקד במילוי דחיפוי המינים ללא חשיבה על השלכות מעשי, וכן לוול דפוסים בעיתאים בתחום המיני, לרבות משיכה לקטינות ודחפים מוגברים. מנגד, בית המשפט הביא בשיקוליו לקויה את הودאות המבקש, וחשיבותה בכך שיתרה את הצורך בהעדת הקטינות.

ኖוכך כל אלה, בית המשפט גזר על המבקש 78 חודשים מאסר בפועל; 18 חודשים מאסר על תנאי לבן יעבור עבירת מין בקטין, למשך 3 שנים; 12 חודשים מאסר על תנאי לבן יעבור כל עבירה מין אחרת, למעט לפי סעיף 349 לחוק, למשך 3 שנים; פסילת ראשית נהייה למשך 24 חודשים מיום שחרורו; 12 חודשים פסילת ראשית על תנאי לבן יעבור עבירת מין, למשך שנתיים; ופיצויים לנפגעות העבירה בסכום כולל של 100,000 ש"ח.

.6. ערעור המבקש על גזר דין - נדחה.

בבית המשפט המחויזי, בדעת רוב, קבע כי העונש שהושת על המבקש הוא הולם ורואי, ומבטא את המסר לפיו הנוטלים לעצם חירות לפגוע בקטינים, צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים. נקבע כי אף אם נפלה שגגה בקביעת תחיתת מתחם העונש ההולם על ידי בית משפט השלם כתענת המבקש, שכן עונש המינימום יכול להיות על תנאי, לפי סעיף 355 לחוק - הרי שההתוצאה העונשית הכלולית היא רואיה, ואני מצדיקה את התערבותה ערצתה הערעור. השופט ש' בורנשטיין אף הוסיף, כי גם אם היה מקום לקבוע מתחמי עונישה מוקלים יותר מאשר שנקבעו, ממילא היה ראוי למקם את עונשו של המבקש בחלוקת הגבוה של אוטם מתחמי.

כמו כן, בית המשפט הדגיש את חומרתן הרבה של העבירות שהמבקש ביצע - הלה פגע בחמש קטינות שונות, שתיים מהן בנות משפחה להן שימש כאב ובקטינות נוספות, האחת מתחת לגיל 10 שנים. צוין כי פגיעות אלה היו לשם סיפוק תאוותו, ולא התחשבות ברגשותיה של הקטינות.

בדעת מיעוט, השופטת א' פינק סקרה כי יש להקל בעונשו של המבקש, אך שחלק 78 חדש המאסר בפועל שהוטלו עליו על ידי בית משפט השלם, יהא עונשו 66 חדש מאסר בפועל, תוך הורתת יתר רכיבי העונשה בעינם. למסקנה זו הגיעו, לאחר שקבעה כי די היה בטיעות שנפלה בקביעת עונש המינימום כרף תחתון בדרך של מאסר בפועל - כדי להוביל לקבלת הערעור, משום החמרה בלתי מידתית במתחמי העונשה.

.7. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת המבקש שב ומליין על חומרת עונשו. לטענתו, בקשרו מעוררת סוגיות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטני והדרושים הכרעה.

הראשונה, מהי חובת ההנמקה שחלה על ערצת הערעור במקרים בהם נפלו שגיאות משפטיות מהותיות במהלך גזירת הדין. הודגש כי בית משפט השלם קבע בעניינו עונש מינימום של 21 חדש מאסר לריצוי בפועל, כרף תחתון של מתחמי העונשה - זאת ועוד לפי סעיף 355 לחוק, עונש המינימום יכול שירוצה בדרך של מאסר על תנאי. ואולם, על אף האמור, דעת הרוב בפסק דין של בית המשפט המחויזי לא נומקה כדבאי, בדוחות את ערכו.

הסוגיה השנייה שהמבקש מעורר, היא האם ניתן להוותיר באוטם מקרים את התמצאה העונשית על כנה באמצעות "התערבות עקיפה" בגבולות מתחמי עונש שונים, וזאת מבלי לתקן ולא התייחסות למדיניות העונשה הנוגגת. לטענת המבקש, היה נכון לאמץ את דעת המיעוט בפסק דין של בית המשפט המחויזי, ולהורות על הקלה בעונשו.

.8. דין הבקשה להידחות.

הלכה פסוקה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" ניתנת במסורה ובקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר נגרם לו אי צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 1007/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.3.2022); רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 10).

.(23.3.2022)

כמו כן, בבקשת רשות ערעור הנסובה על חומרת העונש לא תתקבל, אלא במקרים שבהם ישנה סטייה ניכרת מדיניות הענישה הנוהga בנסיבות דומות (רע"פ 1899/22 אלקרעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.3.2022)).

הבקשה שלפניי אינה נמנית עם מקרים חריגים אלו,DOI בכר כדי לדחותה. חרף ניסיונו של המבוקש לשווות לבקשתו בסות עקרונית, טענותיו נטוות قولן בנסיבות הפרטניות. כמו כן, לא מצאתי כי עניינו מעורר חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי.

9. למעלה מן הנדרש, אין בידי לקבל את טענת המבוקש כי בית המשפט המחויז בדחוותו את ערعروו, לא נימק כראוי את מסקנותו. דעת הרוב התייחסה בפירוט לאים השונים, להילך שהתנהל לפני בית משפט השלם, לטענותיו השונות של המבוקש, כמו גם של המשיבה, ולשאר הנسبות הפרטניות העולות בעניינו. בית המשפט המחויז קיבל את טענת המבוקש כי אכן נפלה טעות בקביעת הרף התחתון של מתחמי הענישה, אולם סבר, בצדק, כי התוצאה העונשית הכלולת היא רاوية. מכאן, שסוגיה זו כלל אינה מתוערת בנסיבות המקרה דן.

10. אשר לשוגה הנוספת שבמוקד בבקשת רשות ערעור - הרי שאף היא אינה מצדיקה רשות ערעור, לאור ההלכה הברורה שנקבעה בבית משפט זה, ולפייה:

"ערצת ערעור בוחנת, בראש ובראונה, את התוצאה העונשית הסופית שבגזר הדין. היינו: גם אם נפלה שגגה באופן בו יושם מגנון הבניית שיקול הדעת המuongן בחוק, אין בכר כדי להצדיק את קבלת ערעור במקרים שבהם התוצאה העונשית אינה מצדיקה התערבות" (ע"פ 5407/21 דלאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.2.2022)).

רוצה לומר: משבית המשפט המחויז הגיע לכלל מסקנה כי התוצאה העונשית אינה מצדיקה התערבות, לא נפל כל פגם בהחלטתו להוציא את עונשו של המבוקש על כנו, וזאת "גם אם נפלה טעות בקביעת מתחם הענישה ההולם על-ידי הרכאה הדינונית" (ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (6.12.2018); ע"פ 448/14 מדינת ישראל נ' אחולאי, פסקה 8 (24.11.2014)).

11. קשה להפריז בחומרה היתרה הטמונה במעשי המבוקש, אשר הורשע בריבוי עבירות של מעשים מגונים, חלקן בקטינות אשר לא מלאו להן 14 שנים. המבוקש הגיע לצורך סיפוק יצריו המוניים בחמש קטינות, אשר הצעירה שבهن הייתה כבת 10 במועד ביצוע העבירה כלפייה. יתר על כן, ביחס לשתיים מהנפגעות, המבוקש ניצל את מעמדו כ"דמות אב" עברון, ואת האמון שנותן בו במסגרת התא המשפחתי. נסיבות ביצוע העבירות, הצבירות, והישנות - מעידות قولן על מסוכנותו הרבה ועל הצורך לנתקו כנגדו בענישה מרתיעה (רע"פ 5754/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.8.2020)).

המדובר במעשים הגורמים לפגיעות נפשיות בנפגעות העבירה, כמו גם לערעור תחושת הביטחון שלhn. למרבה הצער, ניסיון החיים מלמד כי אלו אינם נמחים בנקול, והם עשויים ללוות אותו לאורך ימי חייה ולהקשות על תפוקודן

(רע"פ 62/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (6.1.2020)). הדברים אמורים ביותר שאת, שעה שנפגעות העבירה הן קטינות, וחלקן אף הtgtgorro עם המבקש להן שימוש כהוראה, תחת אותה קורת גג.

לכך מצטרף עבורי הפלילי של המבקש, הכולל הרשעות בעבירות רבות ומגוונות. אמנם, הרשותו הקודמת אין מהשנים האחרונות, וגם לא בעבירות מין, אולם יש בהן כדי ללמד כי המבקש אינו נרתע ממורא הדין ואף לא מעונשי מאסר.

ኖכח כל אלה, עונשו של המבקש אינו מחמייר עמו יתר על המידה, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת מדיניות הענישה הנוגגת המצדיקה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

.12 סוף דבר, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י' בניסן התשפ"ב (11.4.2022).

ש | פ | ט